

Sygn. akt VU 1590/13

POSTANOWIENIE

Dnia 18 grudnia 2013r.

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Magdalena Marczyńska

Protokolant: asyst. sędz. Sławomir Fert

po rozpoznaniu w dniu 18 grudnia 2013 roku w Piotrkowie Tryb.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy K. P. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. M..

o rentę rodzinną

postanawia:

odrzuć odwołanie.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 4 października 2013 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. M.. odmówił K. P. (1) przyznania prawa do renty rodzinnej po zmarłym mężu A. P. na rzecz jej syna K. P. (2).

Podstawę decyzji stanowiło orzeczenie lekarza orzecznika ZUS z dnia 16 września 2013 roku, w którym stwierdzono, iż zmarły A. P. był trwale całkowicie niezdolny do pracy, jednakże całkowita niezdolność do pracy powstała u niego po dniu 2 sierpnia 2010 roku, zaś częściowa niezdolność do pracy po dniu 29 stycznia 2007 roku, a zatem w okresach nieuprawniających osób uprawnionych do nabycia prawa do renty rodzinnej.

Powyższe orzeczenie zostało doręczone wnioskodawczyni w dniu 17 września 2013 roku (poświadczenie odbioru k. 35 w aktach organu rentowego), z pouczeniem, że służy od niego sprzeciw do komisji lekarskiej ZUS, za pośrednictwem jednostki organizacyjnej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych właściwej ze względu na miejsce zamieszkania, w terminie 14 dni od doręczenia orzeczenia.

K. P. (1) nie złożyła sprzeciwu od orzeczenia lekarza orzecznika, natomiast w dniu 4 listopada 2013 roku wniosła odwołanie od wskazanej na wstępie decyzji ZUS.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Odwołanie podlega odrzuceniu.

Zgodnie z treścią art. 477⁹ § 3¹ k.p.c. sąd jest zobowiązany odrzucić odwołanie w sprawie o świadczenie z ubezpieczeń społecznych, do którego prawo jest uzależnione od stwierdzenia niezdolności do pracy lub niezdolności do samodzielnej egzystencji, a podstawę do wydania decyzji stanowi orzeczenie lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, jeżeli osoba zainteresowana nie wniosła sprzeciwu od tego orzeczenia do komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i odwołanie jest oparte wyłącznie na zarzutach dotyczących tego orzeczenia.

Z akt sprawy wynika bezspornie, że K. P. (1) nie wniosła w terminie sprzeciwu od orzeczenia lekarza orzecznika ZUS z dnia 16 września 2013 roku, mimo że zostało jej ono doręczone 17 września 2013 roku z pouczeniem o sposobie zaskarżenia, a jedynie w dniu 4 listopada 2013 roku, czyli po upływie terminu określonego do złożenia sprzeciwu, wniosła bezpośrednio odwołanie od decyzji organu rentowego. Analiza treści odwołania pozwala przy tym przyjąć, iż zostało ono oparte na zarzutach dotyczących orzeczenia lekarza orzecznika ZUS (por. Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 15 marca 2006 roku, II UZP 17/05, LEX nr 172369).

Z tych też względów, na podstawie cyt. na wstępie przepisu, należało orzec jak w sentencji.

Zarządzenie:

Odpis postanowienia z uzasadnieniem

doręczyć stronom z pouczeniem